

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 17 czerwca 2022 r.

DNR-5.720.20.2021.KR

DECYZJA nr DNR-1/22/2022

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku „TORA - ZAJDEL II” sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/20/2022 z dnia 29 kwietnia 2022 r., postanawiam:

1. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) w zw. z art. 24 ust. 14 pkt 2 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 222), utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 1.
2. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów i art. 105 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 2 i umorzyć postępowanie w tym zakresie.

Uzasadnienie

Pismem z 12 maja 2021 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Dolnośląski WIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli nr DW.KBP.8361.5.2021 oraz DW.KBP.8361.16.2021 dotyczący fotelika rowerowego Belleli MR. FOX STANDARD SILVER (dalej jako „wyrób” lub „fotelik”),

wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy.

Zakwestionowany produkt to fotelik rowerowy składający się z szarego siedziska z tworzywa sztucznego z czarną wyściółką mocowaną za pomocą 3 czarnych zatyczek, 3- punktowego systemu ograniczającego z 2 szarymi pasami naramiennymi z czarną klamrą i 3 czarnymi regulatorami długości pasów oraz z 2 czerwonych podpór na stopy z 2 paskami zabezpieczającymi. W siedzisku znajdują się 2 otwory do wpinania klamry systemu ograniczającego, w tym 1 zabezpieczony czerwoną zatyczką. Podpory do stóp montowane są w otworach w ochraniaczach na nogi za pomocą mechanizmów z dźwigniami blokującymi. Fotelik ma możliwość płynnej regulacji wysokości podpór na stopy. Fotelik jest mocowany do czarnych metalowych rurek widelca podporowego. Rurki widelca są wkładane w otwory w foteliku, umieszczane w gnieździe i mocowane przy użyciu uchwyty przykręcane do płytki w górnej części siedziska za pomocą śruby z nakrętką. Końce rurek pałąka wkładane są do czarnego bloku mocowanego na rurce ramy roweru pod siodełkiem i skręcane 4 śrubami z nakrętkami. Obejma wyposażona jest w blokadę z żółtym przyciskiem. Fotelik posiada opakowanie w formie worka foliowego, z kolei zestaw montażowy zabezpieczony jest workiem foliowym i razem z blokiem mocującym umieszczony w opakowaniu kartonowym.

Bezpośrednio na produkcie znajdują się m. in. oznaczenia:

- „bellelli”,
- „Made in Italy”,
- „Max. 22 kg - 48,5 lb”,
- „belleli srl Badia Polesine (Rovigo) ITALY - P. O. BOX 168”,
- „EN 14344”,
- „Data produkcji: 20.09.05PP”,
- „OSTRZEŻENIE - dodatkowe urządzenia zabezpieczające powinny być zawsze zapięte”.

Etykieta z instrukcją obsługi dopięta do fotelika zawiera m. in. informacje:

- **„EN 14344”**,
- „Max 22 kg.48.5 lb”,
- „Nazwa: Fotelik rowerowy”,

- „Kraj pochodzenia: Włochy”,
- „Dystrybutor: Tora - Zajdel II Sp. z o. o., ul. Kliczkowska 41, 58-100 Świdnica”,
- „L288501.SR.”,
- „0/12/20”,
- „Fotelik MR”,
- „FOX Standard Silver mocowany na rurę pod siodłową, kolor srebrny”,
- kod EAN: 8020092008243.

W trakcie kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa fotelika w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14344:2006 *Artykuły dla dzieci. Foteliki rowerowe dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako „norma”). Następnie próbka produktu została przekazana do Instytutu Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach. Badania laboratoryjne wykazały następujące nieprawidłowości:

a) krawędzie zewnętrzne ochraniaczy na nogi oraz otworów do montażu podpór stóp, tworzące ścianki o grubości mniejszej niż 4 mm, nie były zaokrąglone, nie posiadały postaci zagiętej, zawiniętej lub spiralnej spełniającej wymagania na rys. 2d), 2e), 2f) normy, nie były ostonięte powłoką z tworzywa sztucznego lub w inny sposób spełniający wymagania podane na rys. 2g) normy, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.2 normy;

b) podczas badania z wykorzystaniem próbnika czarne zatyczki z wyściółki oraz czerwona zatyczka zmieściły się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.4.1, a podczas próby rozciągania oddzieliły się 2 naklejki, a naklejka biała zmieściła się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.5.1 normy;

c) podczas badania wytrzymałości na niską temperaturę, na lewej podporze na nogę pojawiło się pęknięcie i odłamały się 2 elementy, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 7.1 normy;

d) podczas badania zabezpieczenia przed niekontrolowanym zachowaniem dziecka stwierdzono, że odpięcie zapięcia systemu ograniczającego wymaga użycia siły wynoszącej poniżej 40 N w przypadku odpinania klamry w otworze pierwszym z przodu siedziska, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 9.7.1 normy.

Z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości poziom ryzyka stwarzanego przez fotelik został określony przez inspektorów Inspekcji Handlowej jako poważny.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 11 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa fotelika i wyznaczył temu przedsiębiorcy termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez fotelik oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji dotyczących obrotu fotelikiem oraz ewentualnych skarg lub reklamacji na te produkty.

Pismem z 9 lipca 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że jest dystrybutorem fotelików Bellelli S. R. L., a od ich włoskiego producenta otrzymała informacje o testach potwierdzających bezpieczeństwo produktu przed jego wprowadzeniem na polski rynek oraz że nie odnotowała żadnych reklamacji związanych z produktem. Strona postępowania zadeklarowała, że bezzwłocznie po zapoznaniu się z wynikami kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej skontaktowała się z producentem fotelików, z którym ustaliła, że zwróci do niego egzemplarze posiadane na stanie magazynowym i wycofane z rynku. Strona postępowania oświadczyła, że zakupiła łącznie 159 fotelików, nie posiada na stanie magazynowym fotelików z partii 09/2020, natomiast posiada 95 sztuk fotelików z innych partii oraz że nie sprzedawała fotelików bezpośrednio konsumentom. Strona postępowania poinformowała, że skontaktowała się z przedsiębiorcami, którym sprzedała produkt, na skutek czego odebrała od nich 13 egzemplarzy fotelików,

które następnie odesłała do włoskiego producenta oraz kolejne 4 egzemplarze, które zostaną do niego wysłane w przyszłości w celu zniszczenia. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zestawienie sprzedaży fotelików, wydruki wiadomości elektronicznych i kopie listów wysłanych do kontrahentów, którzy zakupili foteliki, wydruki korespondencji z włoskim producentem wraz z uwierzytelnionymi tłumaczeniami, fakturę sprzedaży fotelików, faktury korygujące potwierdzające odbiór fotelików od dystrybutorów, protokół przyjęcia zwrotu fotelików od klienta, faktury zakupu fotelików wraz z dokumentami przyjęcia zakupów, kopię raportu technicznego z 17 maja 2019 r. dotyczącego badań fotelika przeprowadzonych na zlecenie włoskiego producenta oraz wydruki z systemu

Pismem z 28 lipca 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że skontaktowała się ze wszystkimi dystrybutorami fotelika i odebrała je od przedsiębiorców, którzy posiadali foteliki na stanach magazynowych, za wyjątkiem jednego podmiotu, w przypadku którego posiadany jeden egzemplarz został zabezpieczony w toku postępowania windykacyjnego przez komornika. Strona postępowania zadeklarowała, że foteliki odebrane od kontrahentów przetrzymuje zabezpieczone w swoim magazynie, w celu ich odesłania do włoskiego producenta, który dokona ich utylizacji. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zestawienie przeprowadzonych działań, wydruk korespondencji z przedsiębiorcą, u którego posiadany fotelik został zabezpieczony przez komornika, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu fotelików na stanach magazynowych lub liczbie posiadanych egzemplarzy wraz z fakturami korygującymi potwierdzającymi ich zwrot oraz wydruki z systemu komputerowego firmy kurierskiej.

Pismem z 27 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wyraził zgodę na zwrot fotelików do włoskiego dostawcy i wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających te działania. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania, czy zamierza ona dokonać zwrotu włoskiemu producentowi wszystkich fotelików, niezależnie od partii i daty zakupu oraz, wobec faktu, że wyjaśnienia dotyczące obrotu fotelikami zawarte w piśmie z 28 lipca 2021 r. były nieprecyzyjne, wezwał do podania liczby wszystkich fotelików rowerowych (bez podziału na partie i daty zakupu) wprowadzonych na rynek w celu zweryfikowania liczb wynikających z przekazanych dokumentów. Ponadto, wobec

przekazania przez stronę postępowania niepoświadczonej za zgodność z oryginałem kopii raportu technicznego nr 70.300.19.19.20160.01-00 z 17 maja 2019 r., organ nadzoru przypomniał, że dowodem z dokumentu w postępowaniu prowadzonym przez Prezesa UOKiK może być tylko oryginał dokumentu lub jego poświadczona kopia oraz wskazał, że wbrew twierdzeniom strony postępowania, nie może to być raport z badań fotelika zmodyfikowanego przez włoskiego producenta na skutek zawiadomienia o nieprawidłowościach produktu, gdyż dotyczy on badań przeprowadzonych w Chinach w 2019 r. Ponadto organ nadzoru wskazał, że badania oparto na normie „ASTM F1625 Standard Specification nad Test Method for Rear-Mounted Bicycle Child Carriers”. W związku z powyższym, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oryginałów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii certyfikatów bezpieczeństwa fotelika wystawionych przez europejskie laboratoria badawcze, o których mowa w pismach strony postępowania. Jednocześnie, wobec zadeklarowania przez stronę postępowania woli przeprowadzenia badań zmodyfikowanych fotelików w akredytowanym laboratorium w celu ich wprowadzania na rynek w przyszłości, organ nadzoru wskazał, że nie narzuca w takiej sytuacji żadnej konkretnej instytucji badawczej. Pismem oznaczonym datą 5 czerwca 2021 r., które wpłynęło do UOKiK 9 sierpnia 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że odesłała 13 fotelików do włoskiego producenta, co potwierdza faktura korygująca z 31 maja 2021 r. załączona do pisma oraz że obecnie kontrahenci strony postępowania nie posiadają na stanach magazynowych żadnych fotelików, prócz jednego egzemplarza zabezpieczonego przez komornika. Strona postępowania zadeklarowała, że zamierza dokonać zwrotu wszystkich fotelików, niezależnie od numeru partii i że posiada na stanie magazynowym 127 sztuk fotelików przygotowanych do wysyłki do włoskiego producenta, lecz czeka z ich zwrotem do chwili zwolnienia egzemplarzy zabezpieczonych przez komornika i inspektorów Inspekcji Handlowej. Strona postępowania wskazała, że w okresie od 6 listopada 2020 r. do 24 maja 2021 r. posiadała łącznie na stanie 160 fotelików. Strona postępowania oświadczyła, że nawiązała kontakt telefoniczny z jednym ze swoich kontrahentów i wkrótce uzyska od niego oświadczenie o nieposiadaniu fotelików na stanie magazynowym, które przekaże organowi nadzoru. Strona postępowania przyznała, że raport techniczny

nr 70.300.19.19.20160.01-00 z 17 maja 2019 r. (którego poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię załączyła do pisma) nie może być raportem z badań fotelika zmodyfikowanego przez włoskiego producenta, jednocześnie jednak oświadczyła, że wymagania dla standardu ATSM, na podstawie których sporządzono przedmiotowy raport, są takie same, jak w przypadku normy 14344. Ponadto strona postępowania przekazała certyfikat bezpieczeństwa fotelika z dnia 27 lutego 2018 r., ważny do 21 stycznia 2023 r., zgodnie z którym fotelik spełnia wymagania normy. Jednocześnie strona postępowania przekazała fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 13 fotelików do włoskiego producenta, faktury zakupu fotelików od włoskiego producenta i zestawienie działań podjętych w sprawie fotelików.

Pismem z 12 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała oświadczenie jednego z kontrahentów o nieposiadaniu fotelików na stanie magazynowym oraz oświadczyła, że odesłała już 127 fotelików do włoskiego producenta, jednak ze względu na urlopy wypoczynkowe w firmie producenta wciąż czeka na fakturę korygującą.

Pismem z 24 sierpnia 2021 r. organ nadzoru wskazał, że z treści pism strony postępowania wynika, że nabywała ona foteliki przed 14 grudnia 2020 r., w związku z czym wezwał ją do wskazania łącznej liczby wszystkich nabytych przez nią fotelików i faktur potwierdzających te transakcje, a także listy dystrybutorów fotelików obejmującej cały okres sprzedaży tego produktu. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że certyfikat bezpieczeństwa wystawiony 27 lutego 2018 r. przez laboratorium w Monachium na zlecenie włoskiego producenta nie może stanowić dowodu potwierdzającego, że włoski producent dokonał „serwisu formy fotelika” po otrzymaniu od strony postępowania informacji o przeprowadzaniu kontroli w dniu 12 lutego 2021 r. oraz że ewentualne dokonanie przez producenta zmian konstrukcji fotelika na początku 2021 r. nie ma znaczenia dla konieczności podjęcia przez stronę postępowania działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ten produkt. Ponadto organ nadzoru wskazał, że egzemplarz fotelika zabezpieczony w toku kontroli jako próbka rozjemcza zostanie zwolniony spod zabezpieczenia po zakończeniu postępowania i wówczas należy zwrócić go do włoskiego producenta, natomiast zwolnienie z

zabezpieczenia egzemplarza stanowiącego próbkę kontrolną leży w gestii Dolnośląskiego WIIH. Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania faktury korygującej potwierdzającej zwrot 127 fotelików do włoskiego producenta.

Pismem oznaczonym datą 16 sierpnia 2021 r., które wpłynęło do UOKiK dnia 30 sierpnia 2021 r., strona postępowania przekazała fakturę korygującą potwierdzającą zwrot do włoskiego producenta 127 egzemplarzy fotelika.

Pismem z 3 września 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupiła 21 fotelików z partii 9.2020 oraz 138 z partii 12.2020 oraz że posiadane przez nią na stanie magazynowym 107 sztuk oraz 33 sztuki wycofane od dystrybutorów zwróciła do włoskiego producenta. Strona postępowania przekazała zestawienie zakupów, sprzedaży i wycofania z rynku fotelików w zakresie partii 09.2020 i 12.2020 oraz dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot łącznie 127 fotelików do producenta, oświadczając, że faktura załączona do pisma z 16 sierpnia 2021 r. nie mogła zostać zaksięgowana z przyczyn technicznych i dlatego została rozbita na dwa przedmiotowe dokumenty. Strona postępowania oświadczyła, że certyfikat bezpieczeństwa z 27 lutego 2018 r. stanowi w jej opinii dowód, że wprowadzając fotelik na rynek pozostawała w uzasadnionym przekonaniu co do bezpieczeństwa produktu i jego zgodności z wymaganiami normy, a co więcej, nigdy nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących produktu. Strona postępowania poinformowała, że według producenta fotelik spełnia wszelkie wymagania bezpieczeństwa oraz oświadczyła, że wycofanie fotelików z rynku spowodowane było daleko posuniętą ostrożnością. Strona postępowania wskazała, że niezgodność produktu z wymaganiami normy nie oznacza automatycznie, że nie jest on bezpieczny, a jest tylko jedną z okoliczności branych pod uwagę przy ocenie tego bezpieczeństwa. Jednocześnie strona postępowania przekazała najnowszy certyfikat dotyczący bezpieczeństwa fotelika z 21 czerwca 2021 r. oraz faktury sprzedaży fotelików dystrybutorom wraz z fakturami korygującymi i oświadczyła, że przekaże organowi nadzoru tłumaczenia przysięgłe dokumentów wcześniej przekazanych w językach obcych.

W dniu 21 września 2022 r. strona postępowania przekazała do UOKiK uwierzytelnione tłumaczenia certyfikatu bezpieczeństwa fotelika z 21 czerwca 2021 r., faktur korygujących potwierdzających zwrot 127 fotelików do włoskiego producenta, faktur zakupu fotelika, raportu technicznego z 17 maja 2019 r., certyfikatu z 27 lutego 2018 r. wraz z kopiami przedmiotowych dokumentów w językach obcych.

Pismem z 20 września 2021 r. organ nadzoru wskazał, że wbrew wezwaniu strona postępowania nie wskazała łącznej liczby wszystkich nabytych przez nią fotelików i łącznej sumy wszystkich sprzedanych przez nią fotelików, a w zestawieniu przekazanym pismem z 3 września 2021 r. ograniczyła się do podania danych za okres od dnia 28 sierpnia 2020 r. W związku z powyższym Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących całego okresu wprowadzania fotelika na rynek, a jeśli uważa ona za zasadne ograniczenie zakresu postępowania i wyłączenie z niego wcześniej nabytych fotelików - do wskazania podstawy do takiego działania, np. opisanie różnic między różnymi partiami produktu. Organ nadzoru wyznaczył stronie 7-dniowy termin na przekazanie ww. informacji. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, a jeżeli kwestionuje ona ocenę bezpieczeństwa fotelika będącego przedmiotem postępowania, może wystąpić z wnioskiem o przebadanie jego próbki rozjemczej.

Pismem z 30 września 2021 r. strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu wskazanego w piśmie z 20 września 2021 r. o 14 dni, z uwagi na konieczność skompletowania dokumentów oraz konsultacji z włoskim producentem.

Pismem z 11 października 2021 r. strona postępowania przekazała zestawienie sprzedaży 997 fotelików za okres od 18 lutego 2016 r. do 18 czerwca 2021 r. i zestawienie zakupów 872 fotelików w okresie od 15 lutego 2016 r. do 26 sierpnia 2020 r., faktury nabycia fotelików oraz oświadczenie o przechowywaniu dokumentów księgowych przez 5 lat zgodnie z przepisami i zniszczeniu dokumentów starszych niż pochodzące z 2016 r. Strona postępowania poinformowała o braku możliwości wycofania z rynku jednego fotelika zajętego

przez komornika. Strona postępowania, mając na względzie pozytywne wyniki testów fotelika wykonywanych wcześniej na zlecenie producenta, w tym w zakresie wytrzymałości na niską temperaturę, umieszczenie etykiet i odłączania zatyczek, wniosła o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej w akredytowanym laboratorium.

Pismem z 21 października 2021 r. Prezes UOKiK wskazał, że przekazany przez stronę postępowania certyfikat ZIA 18 01 24133 057 oraz część przekazanych oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu fotelików na stanach magazynowych stanowią kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem, a ponadto w przypadku 13 dystrybutorów, którzy zakupili foteliki w ilościach większych niż pojedyncze, strona postępowania nie przekazała oświadczeń o nieposiadaniu fotelików na stanach magazynowych, ani faktur korygujących potwierdzających odbiór fotelików od tych przedsiębiorców - i wezwał stronę postępowania do przekazania przedmiotowych dowodów w odpowiedniej formie. Ponadto Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 14 pkt 1,2,4 albo ust. 14 pkt 2 ustawy, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania.

Pismem z 2 listopada 2021 r. strona postępowania przekazała tłumaczenia przysięgłe faktur nabycia fotelików, 17 poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu fotelików na stanach magazynowych oraz poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię certyfikatu ZIA 18 01 24133 057. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że podtrzymuje wniosek o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej produktu.

Pismem z 23 listopada 2021 r. strona postępowania przekazała fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 10 fotelików do włoskiego producenta.

Postanowieniem z 14 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego, tj. Ośrodka Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach, w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa wskazane w punktach 6.2, 6.4.1, 6.5.1 oraz 9.7.1 normy. Ponieważ ww. laboratorium - jedyna instytucja badawcza, która wyraziła zgodę na przeprowadzenie badań próbki produktu - oświadczyło, że nie ma możliwości przeprowadzenia badań w zakresie punktu 7.1 normy, Prezes UOKiK ograniczył

zakres dowodu do oceny zgodności produktu z wymaganiami wskazanymi w ww. punktach normy.

Pismem z 14 grudnia 2021 r. skierowanym do Dolnośląskiego WIIH Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o zwolnienie próbki fotelika w celu przekazania jej do badań laboratoryjnych.

W sprawozdaniu z badań laboratoryjnych próbki ww. fotelika nr LL/010/2022 z 8 lutego 2022 r. biegły wskazał, że w toku badań laboratoryjnych próbki produktu ustalono, że fotelik spełnia wymagania wskazane w punktach 6.2 oraz 9.7.1 normy, natomiast nie spełnia wymagań wskazanych w punktach 6.4 oraz 6.5.1 przedmiotowej normy.

Pismem z 17 marca 2022 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez biegłego i kosztach przeprowadzonych badań oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługujących jej praw i zapoznała się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a następnie - pismem z 29 marca 2022 r. wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 i 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej. Strona postępowania oświadczyła, że samo stwierdzenie przez biegłego, że produkt nie spełnia wymagań wskazanych w punktach 6.4 i 6.5.1 normy nie przesądza automatycznie o braku bezpieczeństwa fotelika. Jednocześnie strona postępowania wskazała, że z daleko posuniętej ostrożności wycofała zakwestionowane foteliki z rynku i przekazała je do producenta w celu utylizacji. Ponadto strona postępowania wskazała, że w przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek do wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, gdyż nie można jej zarzucić, iż wiedziała lub powinna była wiedzieć, że foteliki nie spełniają wymagań bezpieczeństwa, gdyż były one poddawane weryfikacji zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa przez włoskiego producenta, czego dowodem jest certyfikat z 27 lutego 2018 r., a ponadto strona postępowania nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących fotelików.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Prezes UOKiK 29 kwietnia 2022 r. na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa fotelika rowerowego Belleli MR. FOX STANDARD SILVER, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy stwierdził, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umorzył postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za dostarczanie produktów, o których przedsiębiorca wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, tj. fotelików rowerowych Belleli MR. FOX STANDARD SILVER, nałożył na przedsiębiorcę „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy karę pieniężną w wysokości 20 000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych);
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów zobowiązał przedsiębiorcę „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4551 zł (słownie: cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt jeden złotych), stanowiącej równowartości kosztów badań laboratoryjnych fotelika rowerowego Belleli MR. FOX STANDARD SILVER niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, przeprowadzonych przez Ośrodek Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach.

Decyzja DNR-1/20/2022 (zwana dalej Zaskarżoną decyzją) została skutecznie doręczona pełnomocnikowi „TORA-ZAJDEL II” sp. z o.o. 2 maja 2022 r.

Pismem z 16 maja 2022 r. strona postępowania zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w części, tj. w zakresie pkt 1 i 2 decyzji (zwanym dalej Wnioskiem). We Wniosku strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK

naruszenie prawa materialnego tj. art. 4 ust. 1, art. 6 ust.2, art. 6 ust. 3, art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7, 77 § 1, art. 80 oraz art. 189f § 1 pkt 1 K.p.a.

W oparciu o przedstawione zarzuty strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji w pkt 1 i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uznanie, że produkt jest bezpieczny oraz umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 w zw. z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uchylenie decyzji w pkt 2 i umorzenie postępowania na podstawie art. 105 K.p.a. oraz art. 24 ust. 14 pkt 3 w zw. z art. 13 postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej jako bezprzedmiotowego ewentualnie uchylenie decyzji w pkt 2 i orzeczenie istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 189f §1 pkt 1 K.p.a.

Pismem z 23 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o prawach i obowiązkach strony postępowania wynikających z kodeksu postępowania administracyjnego oraz o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nie wzięła czynnego udziału w postępowaniu prowadzonym przez Prezesa UOKiK jako organ II instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że

postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem „Tora - Zajdel II” sp. z o.o., reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika złożonym osobiście w dniu 16 maja 2022 r. tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. - 14 dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Decyzja DNR-1/20/2022 została bowiem doręczona stronie postępowania w dniu 2 maja 2022 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-1/20/2022 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ

administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc pod uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25

czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia. (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 1 i 2 decyzji nr DNR-1/20/2022 z dnia 29 kwietnia 2022 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

W niniejszej sprawie bezsporne oraz nie kwestionowane przez stronę postępowania pozostaje fakty, iż „TORA - ZAJDEL II” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Świdnicy wprowadziła fotelik rowerowy Belleli MR. FOX STANDARD SILVER na polski rynek i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. Na etykiecie dołączonej do produktu znajdują się m.in. informacje: „*Kraj pochodzenia: Włochy*” oraz „*Dystrybutor: Tora - Zajdel II Sp. z o. o., ul. Kliczkowska 41, 58-100 Świdnica*”, a strona postępowania potwierdziła, że producentem ramy fotelika jest ww. włoski przedsiębiorca i przekazała dowody nabycia produktu od tego przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z

jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów: W przypadku gdy brak jest szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu, produkt wprowadzony na rynek polski uznaje się za bezpieczny, jeżeli spełnia określone odrębnymi przepisami polskimi szczegółowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie zaś z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów: domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów: w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W toku postępowania przeprowadzonego przez Prezesa UOKiK jako organ I instancji, dokonano oceny bezpieczeństwa produktu posiłkując się normą PN-EN 14344:2006, w związku z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Założono w toku tego postępowania, że nie ustanowiono szczegółowych wymagań odnośnie bezpieczeństwa fotelików rowerowych, natomiast stanowiąca

pomoc w ocenie bezpieczeństwa produktu norma PN-EN 14344:2006 nie stanowi normy europejskiej uznanej przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Dokonując oceny potraktowano normę 14344:2006 jako normę dobrowolną.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes UOKiK dokonał odmiennych ustaleń co do kwalifikacji normy 14344:2006, niż miało to miejsce w toku postępowania I instancji. Stwierdził, że norma PN-EN 14344:2006 pt. „Artykuły dla dzieci. Foteliki rowerowe dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.” nie jest normą, o której mowa nie w art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, lecz jest normą zharmonizowaną z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. UE. L 2002 Nr 11, str. 4, zwaną dalej „dyrektywą 2001/95/WE”), a więc jest polską normą o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów będącą transpozycją normy europejskiej uznanej przez Komisję Europejską za zgodną z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do której odniesienie Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Norma ta znajdowała się w wykazie norm zharmonizowanych z dyrektywą 2001/95/WE zawartym w obwieszczeniu Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 9 października 2020 r. (Dz. Urz. Monitor Polski z 2020 r., poz. 913), które było aktualne na dzień zakupu produktu przez stronę postępowania od włoskiego producenta, zgodnie z fakturą nr PL8840008775 (zamówienie z grudnia 2020 r., płatność do 9 lutego 2021 r.) oraz w całym udokumentowanym okresie obrotu produktem tj. od 2016 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym uznać należy, że w niniejszej sprawie za uzasadnione należy przyjąć domniemanie, iż produkt jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych normą PN-EN 14344:2006, jeśli spełnia wymagania tej normy, ponieważ norma PN-EN 14344:2006 wprowadza normę EN 14344:2004, która zgodnie z pkt 46 Załącznika I Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2019/1698 z dnia 9 października 2019 r. w sprawie norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. UE. L 2019 r. Nr 259, str. 65-74) jest zharmonizowana z dyrektywą 2001/95/WE. Na marginesie

zauważyć należy, że norma EN 14344:2006 jest normą zharmonizowaną z dyrektywą o ogólnym bezpieczeństwie produktów już co najmniej od 2005 r., albowiem została zharmonizowana już w decyzji Komisji z dnia 13 października 2005 r. dotyczącej zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesień do nich w Dzienniku Urzędowym (Dz. Urz. UE. L 2005 Nr 271, str. 51-53) i została wykorzystana do oceny bezpieczeństwa produktu przez jego producenta, o czym bezpośrednio świadczy naniesione na wyrobie oznaczenie numerem normy.

Mając na uwadze treść art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, należy przypomnieć że zgodność z odpowiednią normą krajową transponującą normę europejską, do której odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, daje domniemanie bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych daną normą krajową od dnia publikacji odniesienia do normy europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W niniejszej sprawie szczególną uwagę należy zwrócić właśnie na fakt, iż producent produktu Bellelli S.r.l. na opakowaniu wyraźnie wskazał, iż dla fotelika rowerowego będącego przedmiotem postępowania zastosowano przy ocenie zgodności właśnie ww. normę. Na poddanej badaniu organoleptycznemu próbce wyraźnie naniesiono informację „*STANDARD. TUV. GS. EN 14344*”, a zatem w niniejszej sprawie producent dokonał oceny bezpieczeństwa wyrobu w oparciu o właśnie tą normę. Co więcej, w toku postępowania „Tora-Zajdel” sp. z o.o. przedkładała uzyskane od producenta certyfikaty, które również odnosiły się w zakresie wymagań bezpieczeństwa objętych ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów wyłącznie do kwestionowanej przez stronę postępowania - dystrybutora - normy EN 14344. Jednocześnie podważając ocenę bezpieczeństwa produktu strona postępowania nie wskazała w jaki inny sposób lub w oparciu o jakie inne kryteria dokonać należało przedmiotowej oceny. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *„nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności*

faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony” (wyrok NSA z dnia 20 maja 1998r., sygn. akt I S.A./Ka 1605/96).

Zatem Prezes UOKiK nie mógł zastosować lub chociażby odnieść się do stanowiska strony postępowania w tym zakresie. Należy zwrócić również uwagę na to, że wybór sposobu dokonania oceny bezpieczeństwa produktu należy do producenta, zatem dystrybutor jakim jest TORA-ZAJDEL sp. z o.o. nie jest uprawniony, aby kwestionować zastosowaną przez producenta procedurę oceny bezpieczeństwa. Jeśli strona postępowania powzięłaby wątpliwości, z natury rzeczy powinna wyjaśnić je z producentem lub zaniechać współpracy z podmiotem oferującym potencjalnie podejrzany produkt, czego nie uczyniła, a do czego nie jest niezbędna legitymacja ustawowa.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać że dokonując oceny bezpieczeństwa wyrobu metodą zastosowaną przez jego producenta, oraz w braku innych zaproponowanych przez stronę postępowania procedur lub metod, uzasadnione są działania Prezesa UOKiK, który dokonując oceny bezpieczeństwa posiłkuje się normą zharmonizowaną z dyrektywą 2001/95/WE w niniejszej sprawie.

Organ dokonując oceny bezpieczeństwa produktu w oparciu o badania laboratoryjne próbki przeprowadzone przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG, zakończone sprawozdaniem z badań z 29 marca 2021 r. oraz badania próbki rozjemczej przeprowadzone na wniosek strony postępowania we wskazanym przez stronę akredytowanym laboratorium Ośrodek Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o.o. zakończone sprawozdaniem z badań z 8 lutego 2022 r. jak również w oparciu o zasady logiki i wiedzę wynikającą z doświadczenia życiowego miał podstawy, aby uznać że produkt nie jest bezpieczny.

Art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wprowadza domniemanie bezpieczeństwa produktu, jeśli spełnia wymagania norm krajowych stanowiących transpozycję norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską. Norma PN-EN 14344:2006 jest transpozycją normy zharmonizowanej EN 14344:2004, zatem wykazanie przez organ że produkt nie spełnia wymagań normy PN-EN 14344:2006 oznacza, że obalone zostało domniemanie, że badany produkt jest produktem bezpiecznym.

Dokonując oceny wyników badań laboratoryjnych Prezes UOKiK stwierdza, że od produktu jakim jest fotelik rowerowy Bellelli MR. FOX STANDARD SILVER możliwe jest odklejenie 2 naklejek przy użyciu siły nie przekraczającej 10N (wg sprawozdania z badań laboratorium OBAC) lub nie przekraczającej 25N (wg laboratorium KOMAG). Jedna z naklejek mieści się całkowicie w próbniku do badania małych elementów, zaś druga nie mieści się w próbniku do badania małych elementów w stanie niezłożonym. Ponadto wbrew twierdzeniu strony postępowania w strefie zasięgu dziecka znajduje się: czerwona zaślepka, która może zostać odłączona od fotelika przy sile wynoszącej 43N oraz trzy zatyczki/spinki tapicerskie, które mogą odłączyć się od fotelika przy zastosowaniu siły wynoszącej 40N. Zarówno zaślepka jak i zatyczki będące w zasięgu dziecka mieszczą się całkowicie w próbniku małych elementów. Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK zwrócił uwagę na fakt, że zarówno do oderwania naklejek, zaślepki i zatyczek wymagana jest niewielka siła. 1 N to siła z jaką ziemską grawitacja oddziałuje na ciało o masie około $10/98 \text{ kg} \approx 102 \text{ g}$ (np. małe jabłko). Zatem do oderwania naklejek, zaślepek lub zatyczek wymagane jest działanie z maksymalną siłą ok 4-4,3 kg. Fotelik rowerowy będący przedmiotem postępowania przeznaczony jest dla dzieci o wadze do 22kg, a więc dla dzieci w wieku od około 9 miesięcy (ponieważ dopiero dzieci w wieku od 9 do 12 miesiąca życia potrafią stabilnie siedzieć, dobrze i pewnie trzymać główkę oraz mieć odpowiednio rozwinięty aparat ruchowy i amortyzacyjny pozwalający na jazdę w foteliku) do około 4 lub 5 roku życia. Dzieci takie ważą od ok 8 kg w wieku 12 miesięcy do ok 22 kg w wieku 4-5 lat. W ocenie Prezesa nie jest zatem przeszkodą dla przeciętnego użytkownika fotelika rowerowego zadziałanie siłą 43N w przypadku zatyczki/spinki tapicerskiej, czy też siłą 40N na zaślepkę, a tym bardziej siłą mniejszą niż 10N w przypadku naklejek umieszczonych jak wskazują jednostki badawcze oraz co łatwo sobie wyobrazić uwzględniając miejsce ich umieszczenia (z boku oraz za głową) na foteliku, w zasięgu chwytu dziecka.

Ponadto zauważyć należy, co umknęło uwadze organu pierwszej instancji, że wątpliwości oraz działania związane z bezpieczeństwem produktu były znane już wcześniej producentowi fotelika. Strona postępowania do akt sprawy załączyła bowiem wraz z pismem z 9 lipca 2021 r. korespondencję elektroniczną datowaną na

30 kwietnia 2021 r. wraz z tłumaczenie przysięgłym, z której wynika, iż producent nie wyraża woli poddania badaniom próbki rozjemczej oraz informuje, że „*ta partia produkcyjna została wycofana z rynku z powodu pewnych problemów produkcyjnych*”. Jednocześnie producent informuje, że wysłał do Tora-Zajdel sp. z o.o. „*oficjalne oświadczenie o potencjalnym średnim ryzyku związanym z tą partią i poprosiliśmy waszą firmę o przekazanie tych informacji swoim sprzedawcom detalicznym*”. Ponadto w korespondencji znalazło się stwierdzenie, że „*Będziemy współpracować z władzami lokalnymi, aby pokazać że wprowadziliśmy ulepszenia i że wszystkie problemy zostały rozwiązane przy nowej produkcji*”.

Dokonując oceny bezpieczeństwa produktu, organ wziął pod uwagę przekazany raport techniczny nr 70.300.19.19.20160.01-00 z 17 maja 2019 r. z badań fotelika na zgodność ze standardem „ASTM F1625-00”, którego wymagania według strony postępowania pokrywają się z wymaganiami normy PN-EN 14344:2006. Strona postępowania nie uwiarygodniła w żaden sposób tego twierdzenia, np. przysyłając treść przedmiotowego standardu lub wyjaśniając, dlaczego w takim wypadku fotelik badany był na podstawie standardu, a nie normy, skoro producent deklaruje zgodność z normą. Prezes UOKiK ustalił w toku niniejszego postępowania, że standard F 1625 - 00 jest krajowym standardem Amerykańskim, który ma zastosowanie dla fotelików dla dzieci o wadze do 18 kg, zatem nie może mieć zastosowania w niniejszej sprawie, w której zgodnie z deklaracją producenta foteliki przeznaczone są dla dzieci o wadze do 22 kg. Ponadto zauważyć należy, że wskazanie w certyfikatach zgodności produktu z „AfPS GS 2014:01 PAK”, nie jest normą która swoim zakresem związana jest z normą PN-EN 14344:2006, lecz odnosi się do specyfikacji Komitetu ds. Bezpieczeństwa Produktów (AfPS) z 2014 roku w zakresie zawartości w produktach wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, natomiast standard PPP 53332D:2021 przywołany w certyfikacie nie jest znany organowi, a podjęte próby odszukania tego standardu w powszechnie dostępnych źródłach nie dały pozytywnego rezultatu. W tym zakresie, podobnie jak w przypadku normy F 1625 - 00 strona postępowania nie przesała treści przedmiotowego standardu ani nie wyjaśniła, dlaczego fotelik badany był na podstawie tego standardu. Niemniej jednak uznać należało, że dowód z certyfikatów potwierdzających zgodność z normą zharmonizowaną EN 14344:2004

wskazywać może na fakt, iż strona postępowania miała faktyczną podstawę do pozostawania w przeświadczeniu, iż foteliki są bezpieczne.

Odnosząc się do zarzutów pełnomocnika strony postępowania oznaczonych numerami od 1 do 3 należy stwierdzić, że Prezes UOKiK nie stwierdził naruszenia prawa materialnego w przedmiotowym zakresie. W ocenie organu fotelik jak wyjaśniono powyżej nie jest produktem bezpiecznym, a wbrew zarzutom strony postępowania ocena produktu nie jest wynikiem stwierdzenia sensu stricte niezgodności produktu z normą PN-EN 14344:2006, lecz wynika z wszechstronnej oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie i ustalonych okoliczności, w tym również wyników badań laboratoryjnych.

Nie ulega wątpliwości, że użytkowanie fotelika rowerowego polega na przewożeniu w nim dziecka w czasie kiedy rodzic lub inny odpowiedzialny za dziecko opiekun kierują rowerem. W trakcie jazdy dziecko umieszczone w foteliku ma dostęp do umieszczonych na nim naklejek, zaślepki i zatyczek co potwierdzają badania przeprowadzone przez laboratoria KOMAG i OBAC. Zatem pomimo użytkowania fotelika zgodnie z przeznaczeniem, użytkownik jakim jest dziecko ma dostęp do przedmiotów, które mogą wpłynąć na pogorszenie się stanu jego zdrowia - odklejenie lub oderwanie ww. elementów oraz włożenie ich do ust, a w wyniku tej czynności zatkanie lub zranienie górnych dróg oddechowych ewentualnie zranienie wnętrza ust. Takie zagrożenia nie mogą zostać uznane przez organ za dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem lub uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia lub życia ludzkiego. Znaczenie przy ocenie tego faktu ma również miejsce umieszczenia fotelika - za osobą kierującą rowerem, co przyczynia się do ograniczenia faktycznego nadzoru nad poczynaniami dziecka w trakcie użytkowania fotelika.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, a więc:

1. fakt, iż w wyniku badań laboratoryjnych obalone zostało domniemanie bezpieczeństwa produktu wynikające z zadeklarowanej przez producenta zgodności z normą EN 14344;
2. fakt iż producent dokonał oceny bezpieczeństwa produktu w oparciu o normę EN 14344, a w korespondencji przekazanej przez stronę postępowania oświadczył, iż nie zgadza się na poddanie badaniu próbki

rozjemczej, ze względu na problemy produkcyjne co wskazuje na świadomość producenta, że produkt nie jest bezpieczny,

3. uzasadnioną łatwość z jaką dziecko siedzące w foteliku przy zastosowaniu niewielkiej siły może uzyskać dostęp do naklejek oraz zaślepki i zatyczek/spinek tapicerskich, udokumentowane sprawozdaniami z badań laboratoryjnych próbki i próbki kontrolnej wyrobu, a w następstwie ich odłączenia od fotelika próbować je połączyć, co może doprowadzić do zadławienia i zablokowania dróg oddechowych, a w następstwie uduszenia lub innego urazu;
4. nie przedstawienie przez stronę postępowania, żadnej innej metody, która zastosowana mogłaby wskazać na to że produkt jest bezpieczny, ani żadnej innej inicjatywy dowodowej poza przedstawieniem dokumentów prywatnych z badań laboratoryjnych,

Prezes UOKiK stwierdza, że kontrolowany przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej produkt - fotelik rowerowy Bellelli MR. FOX STANDARD SILVER - nie jest produktem bezpiecznym i stwarza realne i poważne zagrożenie dla jego użytkowników tj. małych dzieci.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od 18 lutego 2016 r. do 18 czerwca 2021 r. strona postępowania wprowadziła na rynek 997 fotelików poprzez ich sprzedaż innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania skontaktowała się z dystrybutorami i odebrała od nich łącznie 43 foteliki, które następnie odesłała do włoskiego producenta w celu ich utylizacji, wraz ze 107 egzemplarzami, które posiadała na stanie magazynowym. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. 17 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu fotelików na stanach magazynowych, 14 faktur korygujących potwierdzających odbiór fotelików przez stronę postępowania od konsumentów oraz 4 faktury korygujące potwierdzające zwrot fotelików do włoskiego dystrybutora.

Mając na uwadze fakt, iż strona postępowania wycofała produkt z rynku i zaprzestała jego udostępniania, w ocenie Prezesa UOKiK umorzenie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2

ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z usunięciem przyczyny zagrożeń znajduje uzasadnienie w aktualnym stanie faktycznym i prawnym. W związku z powyższym należało utrzymać decyzję w mocy w tym zakresie.

Rozpatrując ponownie sprawę w zakresie nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, należy wskazać, że zgodnie z art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Jak ustalono w toku kontroli w oparciu o przeprowadzane badania laboratoryjne:

a) krawędzie zewnętrzne ochraniaczy na nogi oraz otworów do montażu podpór stóp, tworzące ścianki o grubości mniejszej niż 4 mm, nie były zaokrąglone, nie posiadały postaci zagiętej, zawiniętej lub spiralnej spełniającej wymagania na rys. 2d), 2e), 2f) normy, nie były osłonięte powłoką z tworzywa sztucznego lub w inny sposób spełniający wymagania podane na rys. 2g) normy, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.2 normy;

b) podczas badania z wykorzystaniem próbnika czarne zatyczki z wyściółki oraz czerwona zatyczka zmieściły się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.4.1, a podczas próby rozciągania oddzieliły się 2 naklejki, a naklejka biała zmieściła się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.5.1 normy;

c) podczas badania wytrzymałości na niską temperaturę, na lewej podporze na nogę pojawiło się pęknięcie i odłamały się 2 elementy, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 7.1 normy;

d) podczas badania zabezpieczenia przed niekontrolowanym zachowaniem dziecka stwierdzono, że odpięcie zapięcia systemu ograniczającego wymaga użycia siły wynoszącej poniżej 40 N w przypadku odpinania klamry w otworze pierwszym z przodu siedziska, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 9.7.1 normy.

Badanie próbki rozjemczej potwierdziło, że podczas badania z wykorzystaniem próbnika czarne zatyczki z wyściółki oraz czerwona zatyczka zmieściły się

całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.4, a podczas próby rozciągania oddzieliły się 2 naklejki, a naklejka biała zmieściła się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów, co jest niezgodne z wymaganiami punktu 6.5.1 normy.

Powyższe ustalenia stanowiły uzasadnioną podstawę, do powzięcia przez organ uzasadnionego podejrzenia o tym, iż strona postępowania mogła wiedzieć, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego błędne zastosowanie i nałożenie na spółkę kary pieniężnej za dostarczenie produktów, o których dystrybutor wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, w sytuacji w której nie ziszcili się warunki zastosowania tego przepisu, gdyż spółka pozostawała w uzasadnionym przekonaniu, że Produkt spełnia wszelkie wymogi bezpieczeństwa. Ponadto strona postępowania podniosła, że *„w kontekście przywołanej praktyki decyzyjnej Prezesa UOKiK tym bardziej dziwi i jawi się jako sprzeczna z zasadami równego traktowania całkowicie odmienna ocena stanu faktycznego w sprawie niniejszej”*. Argumentując powyższy zarzut pełnomocnik TORA-ZAJDEL sp. z o.o. nawiązuje do dwóch decyzji, w których Prezes UOKiK umorzył postępowanie wobec dystrybutora prowadzone na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z uznaniem iż dystrybutor pozostawał w przekonaniu, iż udostępniany przez niego produkt jest bezpieczny. Rozpatrując ww. zarzut, organ stwierdził że został on oparty na zasadzie wynikającej z art. 8 § 2 K.p.a. i odnosi się do odstąpienia od tzw. utrwalonej praktyki organu. Mając na uwadze tak skonstruowany zarzut, Prezes UOKiK podkreśla, że wydanie rozstrzygnięcia pomimo pewnej dozy podobieństwa nie dotyczą identycznych stanów faktycznych. Ponadto mieć należy na względzie, że spośród wszystkich postępowań na przestrzeni co najmniej 3 ostatnich lat są to tylko 2 decyzje, ciężko więc uznać je za „utrwaloną praktykę”. Próby zdefiniowania rozumienia utrwalonej praktyki podjął się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 października 2020 r. II OSK 1871/20, w którym uznał, że *„Przez "utrwaloną praktykę" w rozumieniu przepisu art. 8 § 2 KPA*

rozumieć trzeba zgodne z prawem, akceptowane przez sądy, stabilne, jednolite, ustandaryzowane i wieloletnie oraz znane publicznie postępowanie organów administracji publicznej przy rozstrzyganiu spraw tego samego rodzaju w takich samych stanach faktycznych i prawnych. Podkreślić należy, że praktyka organów administracji, o której mówi wskazany przepis, powinna być przede wszystkim zgodna z prawem. Tylko taka bowiem praktyka może być uznana za odpowiadającą zasadzie pewności prawa i być źródłem uzasadnionych oczekiwań”. Utrwalona praktyka to praktyka w sprawach identycznych, powtarzalnych. W przypadku postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów pozornie tożsama kwestia może zostać oceniona diametralnie różnie, co nie może jednak dziwić. Ważny jest bowiem przedmiot ochrony - bezpieczeństwo produktów wprowadzanych na rynek, celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumenta.

Niemniej jednak rozpatrując ponownie sprawę należy w szczególności wziąć pod uwagę okoliczność, jaką rolę w obrocie produktami pełni strona postępowania. TORA-ZAJDEL sp. z .o.o. jest dystrybutorem zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jak wykazano w toku postępowania I instancji, strona postępowania dysponowała certyfikatem nr ZIA 180124133057 TÜV SÜD z 27 lutego 2018 r. oraz certyfikatem nr ZIA 024133 0067 Rev. 00 TÜV SÜD z 21 czerwca 2021 r., które to certyfikaty zgodnie z przedłożonymi organowi tłumaczeniami przysięgłymi poświadczają, że produkt był badany zgodnie ze standardami: EN 14344:2004 (Foteliki rowerowe dziecięce -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań), PPP 5332C:2017 oraz AfPS GS 2014:01 PAK (specyfikacja Komitetu ds. Bezpieczeństwa Produktów dot. zawartości wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych). Pomimo braku możliwości przełożenia zgodności z normami PPP 5332C:2017 oraz AfPS GS 2014:01 PAK na ocenę bezpieczeństwa w niniejszej sprawie, stwierdzić należało że potwierdzenie przez TÜV SÜD zgodności z normą EN 14344:2004 tj. z normą zharmonizowaną dawało stronie prawo do domniemania, że produkt jest bezpieczny. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów *Domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich*

uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Zatem domniemanie bezpieczeństwa produktu przez dystrybutora w oparciu o przedstawione przez producenta certyfikaty, w świetle domniemania prawnego wynikającego z ww. przepisu było jak najbardziej uzasadnione. Wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego, inaczej niż dokonał tego organ I instancji stwierdzić należało zatem, że dystrybutor zgodnie z posiadanymi informacjami pozostawał w przeświadczeniu o bezpieczeństwie wyrobu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, aby nałożyć na stronę postępowania karę pieniężną konieczne jest wystąpienie przesłanki posiadania przez dystrybutora wiedzy lub niedopełnienia obowiązku posiadania zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym wiedzy o tym, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa. W niniejszej sprawie jak wykazano powyżej strona postępowania uprawdopodobniła, że pozostawała w przekonaniu o spełnianiu przez produkt wymagań bezpieczeństwa. Organ natomiast nie dysponuje dowodami, które pozwalałyby na uznanie, iż TORA-ZAJDEL sp. z o.o. posiada informacje lub doświadczenie zawodowe, które wskazywałoby, że powinna taką wiedzę posiadać. Zatem konieczne jest stwierdzenie, że nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, pozwalająca organowi na nałożenie kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 105 § 1 K.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Zatem dalsze prowadzenie postępowania w sprawie nałożenia na stronę postępowania kar pieniężnych jest niemożliwe i bezprzedmiotowe, albowiem nie zostały spełnione przesłanki pozwalające na wymierzenie kary pieniężnej.

W sytuacji, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do jej rozpoznawania w drodze postępowania administracyjnego, to wówczas stosownie do art. 138 § 1 pkt 2 KPA

należy w postępowaniu odwoławczym uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie organu pierwszej instancji (wyrok WSA w Olsztynie sygn. akt II SA/Ol 373/21).

Z tego względu decyzję DNR-1/20/2022 należało uchylić w zakresie pkt 2, a postępowanie w tej części umorzyć.

Odnosząc się natomiast do zarzutów strony dot. naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 poprzez jego niezastosowanie oraz art. 7, 77 § 1 i art. 80 K.p.a. poprzez błędną interpretację materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że waga naruszenia prawa jest znikoma, w ocenie Prezesa UOKiK zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Art. 189f KPA red. Wierzbowski 2021, wyd. 30/M. Jabłoński) *Można przyjąć założenie, że pojęcie "znikomości naruszenia prawa" jest w dużej mierze wzorowane na pojęciu "znikomej szkodliwości społecznej czynu", znanej z prawa karnego, choć - odwrotnie niż w przypadku odpowiedzialności karnej - nie eliminuje deliktu, lecz stanowi jedynie przesłankę do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto, wydaje się niezasadne ujęcie w ocenie "znikomości naruszenia" elementów podmiotowych, które są typowe dla dość powszechnie podzielanej przedmiotowo-podmiotowej koncepcji społecznej szkodliwości (System PrKar, t. 3, 2013, s. 297-298). Sprawcami deliktów administracyjnych są bowiem nie tylko ludzie, ale też osoby prawne i jednostki organizacyjne, które nie mają nastawienia psychicznego do podejmowanego zachowania. W tym kontekście naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.*

Zarzuty związane z oceną wagi naruszenia prawa dokonaną przez organ, pełnomocnik skarżącej opiera na rozpatrywanych - każdej z osobna - przesłankach na których opierał się Prezes UOKiK dokonując oceny wagi naruszenia prawa oraz

dokonując ustalenia wymiaru kary pieniężnej. Tak więc zakwestionowana została ocena ilości produktów wprowadzonych na rynek, brak reklamacji, odstąpienie od zakwestionowania części z wymagań związanych z bezpieczeństwem, ocena współpracy strony postępowania z Prezesem UOKiK oraz okoliczność okresu trwania naruszenia. Ze względu na sposób sformułowania zarzutów, zgodnie z którym pełnomocnik strony postępowania nawiązuje do uzasadnienia wydanych dotychczas decyzji Prezesa UOKiK i wyciąga indywidualne wnioski z poszczególnych przestępstw wymiary kary, oceny bezpieczeństwa produktów czy też oceny wagi naruszenia prawa, stwierdzić należy, iż błędnie przyjęto, że każda z przestępstw powinna być rozpatrywana indywidualnie i jako taka może stanowić podstawę do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, ewentualnie że możliwe czy też zasadne jest wyciąganie wniosków na podstawie wyrwanych z ogólnego obrazu danej sprawy pojedynczych przestępstw ocenianych przez organ.

Ocena wagi naruszenia prawa dokonywana przez Prezesa UOKiK uwzględnia łącznie wszystkie dowody i okoliczności, które zaistniały w sprawie, a które mogą wpływać na ustalenie wystąpienia i kwalifikacji przestępstw. Nie jest ani zasadne ani wskazane, aby oceny przestępstw w niniejszej sprawie dokonywać na podstawie jednostkowych wniosków płynących z oceny analogicznych przestępstw innych indywidualnych spraw z zakresu administracji, kiedy to ustalone w konkretnej sprawie okoliczności korelują ze sobą tworząc nieokreśloną liczbę stanów faktycznych, pozornie podobnych, ale wymagających każdorazowo indywidualnego podejścia do oceny ogółu materiału dowodowego. Tak więc, nawet w przypadku uznania w innej sprawie, iż określona liczba wyrobów uznana została za dużą czy znaczącą, nie przekreśla to możliwości wskazania, iż liczbę tą ocenić należało w innej sprawie jako małą. Ustalenie te nie ograniczają się bowiem do suchego uznania konkretnej liczby wyrobów jako dużej lub małej, wziąć pod uwagę należy bowiem nie tylko liczbę sztuk, ale również rodzaj wyrobu czy zagrożenie jakie ze sobą niesie. Podobnie oceniać należy zarzuty dot. oceny okresu trwania naruszenia, oceny bezpieczeństwa czy też współpracy podjętej przez stronę postępowania. W ocenie organu zaprezentowane przez stronę stanowisko w tym zakresie mogłoby być uzasadnione, gdyby rozpatrywane przez Prezesa UOKiK sprawy z zakresy ogólnego bezpieczeństwa produktów były identyczne, a rozstrzygnięcia wydawane

w takim samym stanie faktycznym. Niemniej jednak taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszym postępowaniu. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż wbrew zarzutowi organ nie pominął informacji o braku reklamacji produktu (sygnałów z rynku wskazujących na to, że zagrożenia stwarzane przez produkt rzeczywiście miały swoje nieszczęśliwe następstwa), ani też nie pominął okoliczności współpracy z organem, co zostało wyraźnie wskazane na str. 20 decyzji DNR-1/20/2022 jako przesłanka łagodząca przy ustalaniu wymiaru kary. Nawiązując natomiast do zarzutu w kwestii oceny bezpieczeństwa, wskazać należy, że fakt, iż organ zawęził po badaniu próbki rozjemczej zakres okoliczności (stwierdzonych w oparciu o niezgodność z niektórymi pkt normy), które wskazywał jako podstawę do uznania produktu za niespełniający wymagań bezpieczeństwa, nie wyklucza możliwości uznania, że ryzyko stwarzane przez produkt jest nadal poważne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowaniu rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Mazurak
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/

